

HET HEILIG HUWELIJK (8) – besnijdenis des harten hjms

Geliefde broeders en zusters, in Deel 4 heeft u gelezen over het slachten van een offerdier als een bevestiging, dat de verbondsluitende partijen zich voornemen om hun deel van de overeenkomst getrouw uit te voeren. Getrouwheid is dan ook een uitermate belangrijk aspect van onze huwelijksovereenkomst. Want onze God, Die Zelf bij ons huwelijk aanwezig was, bepaalde de voorwaarden van ons huwelijk en omdat Zijn Naam Getrouw is (Num. 23:19; Ps. 33:4; Jes. 49:7; 1 Cor. 1:9; 2 Tim. 2:13; Openb. 19:11), eist Hij van ons absolute getrouwheid in ons huwelijk. In Mal. 2:10-16 kunt u dat lezen.

Mal. 2:16 – *“Want de HEERE, de God Israels, zegt, dat Hij het verlaten haat, alhoewel hij den wrevel bedekt met Zijn kleet, zegt de HEERE der heirscharen; daarom wacht u met uw geest, dat gij niet trouwelooslijk handelt.”*

Huwelijkstrouw

Ja, geliefde broeders en zusters, huwelijkstrouw is uitermate belangrijk. Zó belangrijk dat onze getrouwe God ons Zelf óók het goede voorbeeld heeft gegeven. Want in het Oude Testament lezen wij dat God Zijn Bruid Israel, hoewel zij heel vaak hoereerde, desondanks getrouw bleef. Gods voorbeeld moeten wij in ons huwelijk navolgen. In Deel 2 las u over Zijn voorbeeld. Efez. 5:31-32 – *“Daarom zal een mens zijn vader en moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen; en zij twee zullen tot een vlees wezen. Deze verborgenheid is groot; doch ik zeg dit, ziende op Christus en op de Gemeente.*

Gods voorbeeld toont ons dat het Zijn wil is, dat man en vrouw elkaar onder alle omstandigheden trouw blijven. En we kunnen elkaar ook trouw blijven, omdat het een keuze is die wij bewust kunnen maken. Wij kunnen die keuze zelfs óók maken in de situatie, dat onze huwelijkspartner aan ons ontrouw is of zelfs is overleden.

Broeders en zusters, God ging met Zijn uitverkoren volk Israël, toen zij nog jong was, een eeuwig huwelijksverbond aan (Ezech. 16:59-60; Jes. 54:6). Israël was de jeugdige huisvrouw van God. Deze uitdrukking wijst ons er op dat zij Gods eerste liefde was.

Onder andere in Ezech. 16:1-14 kunt u lezen over Gods grote liefde voor Zijn volk, nadat Hij haar verachtelijk weggeworpen op het veld had gevonden, terwijl zelfs haar navel nog niet was afgesneden. En u leest ook over Zijn huwelijksverbond met haar (Ezech. 16:8,60).

De voorwaarden van het huwelijksverbond dat God Israël aanbood, zijn te lezen in Zijn Wet. De kern van Gods voorwaarden, de essentie van wat Hij van haar vroeg, was getrouwheid. Namelijk, dat Israël de afgoden moest verlaten en alleen Hem moest liefhebben (Ex. 20:3; Deut. 6:4-5). God bood het volk Israël een huwelijksverbond aan, welke voorwaarden zij ook accepteerden. Met de acceptatie was de ondertrouw tussen God en Israël compleet (Ex. 19:4-6,7-8,17). Leest u ook Jer. 2:2-3.

Het volk van Israël drinkt daarom bij de paasmaaltijd wijn als een teken, dat zij Gods aanbod om Zijn Bruid te zijn, hebben geaccepteerd. Ja, Israël was Gods Bruid en God was haar Verlosser en Middelaar (Jes. 54:5-6). De bruidsschat die Hij betaalde om Israël te kopen, was het bloed van het Paaslam als schaduwbeeld voor het Bloed van Jezus. Met dit Bloed redde en verloor Hij hen en verwierf hen voor Zichzelf (Ex. 12:13-14).

Maar, zoals ik reeds opmerkte, was Israël helaas een ontrouwe Bruid en het begon al in Ex. 32 bij de dans om het gouden kalf. Het huwelijksverbond met God werd voortdurend verbroken door Israëls (Jeruzalems) hoererij, zoals onder andere indringend wordt beschreven in Ezech. 16:15-34. Israël was voortdurend ontrouw (Jer. 3:1-10). Zo ontrouw dat we in Hos. 2:1 kunnen lezen, dat God ontkende dat Israël Zijn Vrouw nog was. Uiteindelijk had God geen andere keus dan om Israël een scheidbrief te geven (Jes. 50:1). In feite was het Israël, dat het huwelijksverbond vernietigde (Jer. 31:32). Daarom voerde God Israël in de woestijn en verstrooide haar over de wereld om haar te tuchtigen (Hos. 2:2-12; Ezech. 16:35-44).

Maar God liet zien dat Hij getrouw en vergevend is. Uiteindelijk koos Hij toch voor Zijn eeuwige huwelijksverbond met Israël. Hij riep Israël weer terug om haar te restaureren en een eeuwig verbond aan te gaan (Jer. 3:1,7,12-14,20-25; Ezech. 16:60-63; Hos. 2:13-22). Hoewel Hij een ander volk als vrouw kon kiezen, bleef God Israël trouw: *“En Ik zal u Mij ondertrouwen in eeuwigheid; ja, Ik zal u Mij ondertrouwen*” (Hos. 2:18a).

Ja, broeders en zusters, God bleef Zijn vrouw Israël eeuwig trouw. Hij wachtte op haar en vergaf haar steeds opnieuw. Sterker nog, terwijl het Zijn vrouw was die hoereerde, deed juist God verzoening voor haar (Ezech. 16:62-63). God nam als het ware de schuld van haar zonden op Zich. Hij stierf schuldloos en zondeloos voor Israël en ook voor de heidenen op het kruishout van Golgotha. Uiteindelijk, zo zegt onze Alwetende God, zal Israël weer terugkeren en Hem zoeken. Dan zal Hij weer haar echtgenoot zijn (Hos. 3:4-5; Hos. 2:16,19-20). God zal dan een Nieuw Verbond met Zijn volk Israël maken (Jer. 31:31-34).

God bewees hiermee aan Zijn vrouw Israël, hoe ernstig Hij het gesloten huwelijksverbond meende. Hij bewees dat Hij bij het sluiten van het verbond niet zómaar en onlichtvaardig tussen de stukken van het geslachte offerdier (zie Deel 4) was doorgedaan. Het nakomen van de huwelijksvoorwaarden was Hem heilige ernst en God wees hiermee op het dierbare, heilige offer van Zijn Zoon Jezus.

Jezus nam onze schuld en zonden op Zich en stierf niet alleen voor de Israëlieten, maar ook voor ons aan het kruis. Want God heeft uit de heidenen óók een volk geroepen dat deel mag gaan uitmaken van de Bruid (Jes. 11:10; Jes. 49:6; Jer. 16:19-21; Hand. 15:14). En samen met de Joden die Jezus aannemen, mogen de heidenen toetreden tot Gods Nieuwe Verbond in Zijn Zoon Jezus Christus (Luk. 2:29-32; Matt. 1:23).

God kwam als Bruidegom in de persoon van Jezus naar Zijn Bruid, het Joodse volk, om het Nieuwe verbond, dat nieuwe huwelijkscontract, aan te bieden. Helaas verwierpen verreweg de meeste Joden en met name de leiders Hem op dat moment. Maar daardoor kon de genade van God ook tot de heidenen komen. De Gemeente uit de heidenen maakt nu deel uit van de edele olijfboom Israël en behoort nu samen met de Joden die Jezus hebben aangenomen (het overblijfsel van Israël) tot de Bruid van het Lam. Zij zijn het waarachtige zaad van Abraham, de kinderen der belofte. Samen zijn zij de Bruid van Christus (Gal. 3:28).

Ja, geliefde broeders en zusters, wat is Hij een trouwe een liefdevolle God (Hos. 11:4). God zal onder alle omstandigheden altijd getrouw blijven aan Zijn beloften. Hij kan niet anders, want Zijn karakter is getrouw (2 Tim. 2:13). Indien wij ontrouw tegen Hem zijn, blijft God toch getrouw. Ook als wij in ons eigen huwelijk ontrouw zijn, blijft God getrouw. Hij kan Zichzelf nu eenmaal niet verloochenen. En Hij legt ons in Hos. 11:8-9 ook uit waarom: *“.....Mijn hart is in Mij omgekeerd, al Mijn berouw is te zamen ontstoken. Ik zal de hittigheid Mijn toorns niet uitvoeren; Ik zal niet wederkeren om Efraïm te verderven; want Ik ben God en geen mens, de Heilige in het midden van u,*”. Gods hart was vol spijt en berouw dat Hij zó boos was geworden, dat Hij Israël wilde verderven. En Hij besloot om het niet te doen, omdat Hij gedacht aan Zijn verbond. Hij is nu eenmaal geen mens, maar God en Getrouw.

Geliefde broeders en zusters, dit is Gods geweldige voorbeeld voor ons. Als wij onze huwelijkslevens willen opbouwen naar het voorbeeld van het huwelijk tussen Jezus en Zijn Bruid (zie Deel 2), dan moeten wij ook dit Woord gehoorzamen. Dan moeten man en vrouw elkaar onder alle omstandigheden ook in hun huwelijk trouw blijven. Dan moeten zij onder alle omstandigheden, wat er ook is gebeurd, bereid zijn tot vergeving en verzoening.

God ging met Zijn volk een eeuwig verbond aan (Jer. 3:1,7,12-14,20-25; Ezech. 16:60-63; Hos. 2:13-22) en het huwelijk tussen Jezus en Zijn Bruid zal een eeuwige huwelijksgemeenschap zijn. Daarom kunnen de christelijke man en de vrouw, die dit voorbeeld willen volgen, er ook voor kiezen om elkaar niet alleen tijdens de huwelijksjaren op aarde trouw te blijven, maar samen óók een eeuwig verbond aan te gaan. Hoewel hun aardse huwelijk volgens de

Wet verbroken wordt door de dood van een van beiden (1 Cor. 7:39), kunnen zij ervoor kiezen om elkaar getrouw te blijven en na de dood van een van beiden alléén te blijven om voortaan slechts voor de Heer te leven. Want kinderen Gods leven niet meer onder de Wet, maar onder de Genade van Jezus. En de Genade is méér dan de Wet.

Op aarde waren zij uit genade samen uitgegroeid tot één geest, maar ook in de hemel zullen zij één geest blijven, want de lichamelijke dood is slechts de drempel naar het eeuwige leven waar de geest en ziel verder leven. Het aardse huwelijk bestaat in de hemel niet (Luk. 20:35; Mark. 12:25), maar man en vrouw mogen nu samen één van geest deel uitmaken van de Bruid van Jezus.

Broeders en zusters, in de hemel zullen wij de andere kinderen Gods met de volmaakte liefde Gods nèt zo veel liefhebben als onze huwelijkspartner en we zullen allen in een volmaakte harmonie (zie Deel 1) één van geest zijn en Jezus aanbidden.

Maar tóch zal er in de hemel tussen de mannen en de vrouwen die op aarde huwelijksparen waren, een héél bijzondere band zijn. Want zij hebben op aarde vreugde en verdriet samen gedeeld. Samen hebben zij elkaar op hun eigen persoonlijke manier aangevuld, want zij waren door God in het bijzonder voor elkaar geschapen en bestemd. Samen hebben zij Jezus gediend en samen werden zij mede-erfgenamen der genade des levens (1 Petr. 3:7 – zie Deel 6) en groeiden zij uit tot een geestelijke eenheid. Samen heeft elk huwelijkspaar exclusief het beeld van God, hun Schepper, uitgedragen. En als zij elkaar óók door alles heen, zelfs tot over de dood heen, getrouw zijn gebleven heeft dat in Christus een geweldige band geschapen. Zij hebben gevolg gegeven aan Gods scheppingsplan met het huwelijk (zie Deel 3a-3b).

Door de dood werd het concert van hun christelijke huwelijk als Beeld van God afgebroken, maar herenigd in de hemel waar hun zielen voor eeuwig voortleven, zullen zij die melodie voortzetten en hun geestelijke eenheid blijven uitdragen als een geweldig eerbetoon aan de oneindige liefde van God en van Jezus, Die dit door Zijn kruisdood heeft mogelijk gemaakt. Samen zullen zij deel uitmaken van de Bruid die voor eeuwig met haar Hemelbruidegom verenigd zal zijn.

Broeders en zusters, de bijbel kent een prachtig voorbeeld van een vrouw die na de dood van haar man ervoor koos alleen te blijven, hoewel zij echter vrij was om een andere partner te kiezen. De vierentachtig jaar oude Anna was wellicht reeds vijftig jaar weduwe, maar zij bleef alleen en diende God (Luk. 2:36-38).

Besnijdenis des harten

Broeders en zusters, door alles heen getrouw zijn is niet gemakkelijk. Zeker niet voor ons, zwakke en zondige mensen. Getrouw blijven terwijl je huwelijkspartner je heeft bedrogen, óf trouw blijven terwijl de verleiding zo intens en lijfelijk kan zijn, vergt heel erg veel. Ons vlees wordt als het ware gekruisigd. Daarom is de houding van de zeventienjarige Jozef (Gen. 37:2) ook zo bewonderenswaardig. Wellicht nog in de pubertijd, terwijl de mannelijke hormonen door zijn lijf moeten hebben gegierd, wederstond hij de verleiding en de dagelijkse aanbiedingen van de vrouw van Potifar om met haar naar bed te gaan (Gen. 39:1-23). Jozef wilde persé niet zondigen tegen God (Gen. 39:9). In Gen. 39:14-17 zit in de woorden van de vrouw van Potifar de reden verscholen, waaróm Jozef die geweldige verleiding kon weerstaan. Zij noemde hem “de Hebreeuwse man/knecht”. De aanduiding “Hebreeuws” is in het Hebreeuws “ivrie” (עברי) en betekent “iemand die van de overzijde, de andere kant, komt”. Zij zei dus in feite: “Die man die zo anders is dan wij”. En zo moet het zijn! Jozef was een écht kind van God. Hij was onderdaan van een ander Koninkrijk, het Koninkrijk van God. Op aarde was Jozef als een pelgrim, net als zijn overgrootvader Abraham. Dus als wij ons als kinderen Gods volkomen van de wereld hebben afgescheiden en onze eigen vleselijke lusten willen prijsgeven, zullen wij de verleidingen kunnen wederstaan (Jak. 1:14-15). Maar Jozef moest wél een prijs betalen, hij verloor zijn kleed (als een beeld van zijn uiterlijke gerechtigheid) én hij kwam in de gevangenis terecht. Maar, God verliet hem niet.

Getrouw zijn, heeft daarom een prijs, broeders en zusters. En die prijs kan soms hoog zijn. Maar getrouw willen zijn, brengt ook de bereidheid met zich mee om die prijs te betalen. Gods karakter is getrouw. Hij kan niet anders. Maar ook Hij betaalde voor die getrouwheid een prijs. Hij betaalde zelfs een ontzettende hoge prijs. Niet een prijs van goud of van zilver, maar van Zijn eigen kostbare en dierbare Bloed (1 Petr. 1:18-19). Jezus gaf ons zo'n geweldig voorbeeld in getrouwheid. Hij gaf Zichzelf over in de dood voor arme zondaren, voor Zijn Bruid (Efez. 5:25). Het was niet alleen door Zijn grote Liefde dat Hij voor Zijn Bruid stierf. Het was óók door Zijn getrouwheid.

Het Woord roept de mannen op om nét als Jezus Christus dezelfde liefde aan hun vrouwen te betonen (Efez. 5:25). Deze oproep heeft dus in zich, dat er zonodig voor deze liefde óók een prijs moet worden betaald. Maar geliefde zusters, deze oproep aan de mannen betekent echter niet, dat de vrouwen hun mannen dus niet hoeven lief te hebben en zichzelf niet aan hun mannen hoeven over te geven ten koste van de kruisiging van hun karakters. Ook van de vrouwen wordt de prijs van liefde voor hun mannen gevraagd. Want het christelijk huwelijksverbond werd onder Gods aanwezigheid gesloten en Christus heeft daarvoor met Zijn leven de prijs betaald (zie Deel 4). Hij betaalde die hoge prijs óók voor de vrouw als verbondspartner en niet alleen voor de man.

In het christelijk huwelijk hebben man en vrouw beiden Jezus als hun Verlosser aangenomen. Hij is voor hen gestorven en zij zijn élk met Hem in Zijn dood ingegaan (Rom. 6:6a), waarna zij in nieuwigheid des levens de opstanding hebben ervaren. Christus stierf voor hen in hun plaats. Beiden hebben in hun huwelijk de dood van hun eigen karakters ervaren. Beiden weten dat zij met Christus gestorven zijn, óók als het gaat om hun huwelijk. Beiden geven zichzelf prijs ten behoeve van de ander. Beiden realiseren zich, dat zij God alleen kunnen benaderen middels het offer van Jezus, wanneer zij Hem uitnodigen om aanwezig te zijn in hun huwelijk, om mee te varen met hun huwelijksbootje.

Het offer van Jezus in Zijn dood en Opstanding is het éنية fundament waarop het christelijk huwelijksverbond kan worden opgebouwd. Want Jezus was het Offerlam dat werd geslacht om het te sluiten huwelijksverbond geldig te maken (zie Deel 4).

Een overeenkomst kwam, zoals we hebben gezien, tot stand doordat er tussen de stukken van het geslachte offerdier werd door gegaan. Zo sloot God met Abraham een verbond en God ging daarbij tussen de stukken door (Gen. 15:7-18). Het offerdier trad met zijn leven in de plaats van de verdragssluitende partijen voor het geval, dat zij de verbondsvoorwaarden mochten verbreken. Zonder offerdier zou immers verbreking van het verbond tot de dood van de schuldige hebben moeten leiden. In het Hebreeuws betekent het sluiten van een verbond dan ook letterlijk "*het snijden van een verbond*" ("*kaarat b'riet*" - כרת ברית).

Ook het sluiten van de huwelijksovereenkomst tussen Jezus en Zijn Bruid kunnen we een "*kaarat b'riet*" (כרת ברית) noemen. Jezus gaf Zichzelf ten behoeve van dit huwelijk als het te slachten offerdier. Hij betaalde met Zijn eigen leven. Hij gaf Zijn bloed. Maar Jezus is behalve Offerlam óók partij in het huwelijksverbond als Bruidegom. Dáárom vraagt Hij van de Bruid met wie Hij het huwelijksverbond aangaat óók een offer, namelijk het geestelijk bloed van haar hart. We zullen dit dadelijk nog zien in een prachtig verhaal uit het boek Exodus. Jezus vraagt haar hart en (geestelijk) bloed, omdat Hij uit liefde voor haar óók Zijn eigen hart en Bloed gaf. Hij gaf Zich voor haar over in een vreselijke dood en wijdde Zichzelf hiermee volledig en exclusief aan haar toe. Jezus vraagt daarom haar volkomen toewijding aan Hem. De bijbel noemt dit, als het gaat om onze relatie met en onze toewijding aan God, de "*besnijdenis des harten*". Leest u Jer. 4:4 en Rom. 2:29.

Want onze God kijkt niet naar het uiterlijke. Hij kijkt naar het inwendige, naar het innerlijke van de mens. Hij ziet rechtstreeks ons hart aan (1 Sam. 16:7). Ofschoon in de tijd van het Oude Testament door God wel een lichamelijke besnijdenis van de voorhuid werd gevraagd, zegt Hij toch: "*Besnijdt uw harten*". Want Hij weet dat onze harten van nature arglistig en dodelijk zijn (Jer. 17:9).

In Deel 4 kwam de besnijdenis reeds aan de orde, maar toch stel ik u de vraag opnieuw: *“Waar komt die besnijdenis vandaan?”*

We gaan opnieuw terug naar het verbond tussen God en Abraham. God vroeg van Abraham als een uiterlijk teken (van toewijding) van dit verbond de besnijdenis van de voorhuid van alle mannelijke afstammelingen (Gen. 17:7-14).

Gen. 17:10-11 – *“Dit is Mijn verbond, dat gijlieden houden zult tussen Mij, en tussen u, en tussen uw zaad na u: dat al wat mannelijk is, u besneden worde. En gij zult het vlees uwer voorhuid besnijden; en dat zal tot een teken zijn van het verbond tussen Mij en tussen u.”*

In Hand. 7:8 werd het gesloten verbond tussen God en Abraham daarom ook *“het verbond der besnijdenis”* genoemd.

God gaf, als een teken van Zijn toewijding aan Abraham en het gesloten verbond, Zijn eigen Zoon als Offerlam. Diens bloed moest vloeien. In ruil daarvoor vroeg Hij van Abraham en zijn nakomelingen de besnijdenis van de voorhuid, waarbij dus óók bloed moest vloeien als een teken van toewijding aan God. En broeders en zusters, God let er altijd op of er bloed heeft gevloeid als wij een relatie met Hem willen aangaan. In Ex. 12:13 kunnen we lezen dat het bloed van het geslachte lam aan de deurposten voor de doodsengel hét teken was om de deur voorbij te gaan. Willen wij zondaren de eeuwige dood ontsnappen, dan zal het Bloed van Jezus aan onze harten moeten worden gezien.

In het boek Exodus staat een heel bekend verhaal over de besnijdenis. Aan dit verhaal is echter ook een diepe betekenis verbonden. Ex. 4:24-26 – *“En het geschiedde op den weg, in de herberg, dat de HEERE hem (d.i. Mozes) tegenkwam, en zocht hem te doden. Toen nam Zippora (d.i. Mozes' echtgenote) een stenen mes en besneed de voorhuid haars zoons, en wierp die voor zijn voeten, en zeide: Voorwaar, gij zijt mij een bloedbruidegom! En Hij liet van hem af. Toen zeide zij: Bloedbruidegom! vanwege de besnijdenissen.”*

In dit verhaal lezen we dat God Mozes wilde doden, omdat hij vergeten had om zijn zoon te besnijden. En uit Deel 4 weten we reeds dat de dood moest volgen, indien de voorwaarden van het verbond met God niet werden nagekomen. Mozes, die het volk Israël uit de slavernij in Egypte leidde, is in het boek Exodus een schaduwbeeld van Jezus, de Hemelbruidegom, Die Zijn Bruid, de Gemeente, uit de wereldse slavernij zal verlossen en haar naar Zijn eeuwig huis in de hemel zal brengen. De letters van de naam Mozes (in het Hebreeuws *“mosjeh”* - מֹשֶׁה) zijn niet alleen de afkorting van de zinsnede *“uit het water toog ik hem”*, maar betekent ook letterlijk *“door een lam”*. Mozes verwijst dus naar Jezus. Mozes' heidense vrouw Zippora is dan het schaduwbeeld van Jezus' Bruid, die afstamt uit de heidenen.

Zippora schrok enorm toen God verscheen om Mozes te doden en onmiddellijk reageerde zij en besneed haar zoon, waarbij uiteraard het bloed vloeide. Haar reactie was navenant. Zij gooide de voorhuid voor Mozes' voeten en noemde hem: *“mijn bloedbruidegom vanwege de besnijdenissen”*.

“Besnijdenissen” (Statenvertaling) staat in de Hebreeuwse grondtekst in het meervoud geschreven. Er staat *“moelot”* (מוֹלוֹת – meervoud) geschreven in plaats van *“moelah”* (מוֹלָה – enkelvoud). Het ligt op het eerste gezicht voor de hand dat er *“besnijdenis”* had moeten staan. Zippora had immers alleen haar zoon besneden.

Maar, broeders en zusters, er vond nóg een besnijdenis plaats, namelijk die van haar hart. Haar geestelijke hartebloed vloeide voor Mozes. Zij hield van hem en was zó geschrokken toen God hem wilde doden. En ternauwernood had zij dat weten te voorkomen. Ik denk dat ze heel erg opgelucht en blij moet zijn geweest.

We zien dus hier in schaduwbeeld dat, net als Zippora's hart voor Mozes, óók het hart van de Bruid voor Jezus, haar Hemelbruidegom moet worden besneden. Zoals Zippora zó blij en dankbaar was dat God háár Mozes uiteindelijk niet had gedood, nét zo blij en dankbaar moet het hart van de Bruid zijn, dat God háár Jezus aan het kruis voor haar zonden heeft laten sterven, maar uiteindelijk ook voor haar uit de dood heeft opgewekt.

Jezus is derhalve om twéé redenen haar Bloedbruidegom. Omdat Hij Zijn Bloed voor haar aan het kruis gaf én omdat haar eigen hart geestelijk voor Hem is besneden.

Besnijdenis houdt dus verband met het sluiten van ons verbond met God. En, broeders en zusters, omdat een huwelijk óók een verbond is én gezien het voorbeeld van Zippora, maar bovenal gezien Jezus' voorbeeld, begrijpt u natuurlijk dat ook de man en zijn vrouw hun harten aan elkaar moeten geven en zich aan elkaar moeten toewijden.

Wist u overigens dat Jezus niet slechts Zijn lichamelijke Bloed voor Zijn Bruid gaf, maar dat ook Zijn hart (geestelijk) voor haar werd besneden?

In Deel 2 van deze studie hebben we besproken, dat toen Jezus aan het kruis was gestorven en een soldaat Zijn zijde met een speer had doorstoken, er water en bloed uitkwam net zoals bij de geboorte van een baby (Joh. 19:34). Die pas geboren baby wijst op de geboorte van de Gemeente. Maar deze geboorte was alleen mogelijk doordat Jezus' hart werd besneden. Zijn hart werd gebroken voor Zijn Bruid. Want toen Hij op de avond van Pascha het brood brak, verwees Hij daarmee naar Zijn Lichaam, dat als het Paaslam zou worden verbroken om als levend Brood voor hongerige zielen te dienen. En terwijl de bijbel zegt, dat er geen been van Hem is gebroken (Ex. 12:46; Num. 9:12; Joh. 19:36), zei Jezus desondanks (1 Cor. 11:24): *“.....als Hij gedankt had, brak Hij het, en zeide: Neemt, eet, dat is Mijn lichaam, dat voor u gebroken wordt; doet dat tot Mijn gedachtenis.”* Géén van de beenderen van Jezus werd verbroken, maar Zijn Lichaam, Zijn hart, werd wél verbroken. Ps. 69:21 – *“De versmaadheid heeft mijn hart gebroken, en ik ben zeer zwak; en ik heb gewacht naar medelijden, maar er is geen; en naar vertroosters, maar heb ze niet gevonden.”* Ja, broeders en zusters, Jezus stierf aan een gebroken hart en het bewijs zou volgens enkele bijbelcommentatoren het uitgestorte water zijn. Medisch is dat verklaarbaar! Zoals ik bij mijn vader heb gezien, kan een zwakke hartfunctie er toe leiden, dat er zich in een korte tijd zelfs meerdere liters water rond het hart en de longen vormen. De zielenood van Jezus moet zó groot zijn geweest, dat zijn hartfunctie het begaf. Leest u Ps. 22 en Jes. 53. Broeders en zusters, Jezus besneed Zijn hart voor ons, Zijn Bruid en Hij wijdde Zichzelf daarmee geheel aan haar toe. Welk een wonderbare Heiland is onze Jezus toch. Wat een Liefde gaf Hij ons. Hoe zou men Hem toch niet lief kunnen hebben!

Geliefde broeders en zusters, de uiterlijke besnijdenis van de voorhuid verwijst zoals gezegd naar de geestelijke besnijdenis van het hart (Deut. 10:16; 30:6; Jer. 4:4). Als wij het Offerlam Jezus, Die Zijn leven gaf, hebben aangenomen en door de wedergeboorte een kind van God zijn geworden, dan is die besnijdenis van ons hart een teken van ons verbond met God. Want wij beseffen dat Jezus in onze plaats stierf en dat wij eigenlijk zelf voor onze zonden hadden moeten sterven. Vóórdát wij de opstandingsvreugde van het nieuwe leven in Christus ervaren, zal zo'n diepe smart en pijn ons vullen dat onze harten als het ware worden besneden. Wij sterven samen met Hem (Rom. 6:5). Voortaan willen wij Hem liefhebben met geheel ons hart en ziel. De besnijdenis van ons hart heeft tot gevolg, dat wij Jezus' huwelijksaanzoek en Zijn verbond accepteren om ons als Zijn Bruid voortaan en exclusief aan Hem onze Hemelbruidgom, toe te wijden.

Wát een geweldig voorbeeld gaf Jezus dus voor ons aardse huwelijksleven. Wat een diepe verborgenheid schuilt er in het voorbeeld van het toekomstige hemelse huwelijk. Jezus gaf de volheid van Zijn gebroken hart aan Zijn Bruid. Hij wil aan haar Zijn volkomen volheid openbaren (1 Cor. 2:9) en Hij wil haar niet alleen vervullen met Zijn Opstandingskracht, maar ook met de Heilige Geest en de prachtige versieringen van de Geestesgaven (Efez. 1:19-23). En het hart van de Bruid is ook gebroken voor Jezus. Zij richt zich geheel op Hem en is steeds aan Zijn voeten om naar Zijn stem te luisteren om Zijn wil te verstaan.

Man en vrouw moeten óók hun harten voor elkaar besnijden. Gelijk Jezus Zichzelf overgaf, moeten de mannen hun eigen vrouwen liefhebben. Ook al zou het ten koste van hun eigen leven en oude karakter gaan. Dit is de besnijdenis van het mannenhart, dat nu exclusief voor zijn vrouw is bestemd (Ex. 4:25-26). Zijn hart is gebroken voor zijn vrouw. Alles wil hij voor haar doen, alles wil hij haar geven. Met alles wil hij haar helpen en hij geeft haar de volheid van zijn hart. De vrouw zal net als de Bruid met een gebroken hart alleen oog voor haar man moeten hebben en zich volledig op hem moeten richten. Dit is háár besnijdenis voor hem.

Broeders en zusters, tot slot weer een opmerking met betrekking tot Gods raadsplan voor één huwelijk in ons leven. Net zoals Adam slechts éénmaal zijn zijde kon afstaan, zodat zijn vrouw Eva daaruit kon worden gevormd, kan ook de in de bijbel bedoelde besnijdenis van het hart voor elkander in het huwelijk (bedoeld als een teken van de instandhouding van het verbond) maar éénmaal geschieden. We kunnen slechts éénmaal ons hart afstaan. Nooit meer in de bijbelse zin een tweede maal voor een tweede huwelijkspartner. Als het hart eens echt is gebroken geweest, zal dat hart bij verlies van man of vrouw door Gods grote Liefde misschien wel helen, maar het zal altijd blijven kloppen voor hem of haar. Omdat de verbroken geestelijke eenheid naar herstel verlangt. Moge de Heer u rijkelijk zegenen in uw huwelijk. Amen.

(wordt vervolgd met "HEILIG HUWELIJK (9) – hertrouwen")